

**UCHWAŁA NR XXIX/48/2017
RADY POWIATU WAŁBRZYSKIEGO
z dnia 6 września 2017 roku**

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
we Wrocławiu skargi Uzdrowiska Szczawno – Jedlina S.A. z siedzibą
w Szczawnie – Zdroju na beczynność Rady Powiatu Wałbrzyskiego w związku
z brakiem podjęcia uchwały w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie
stosunku pracy z radnym wraz z odpowiedzią na skargę.**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 814 z póź. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) **Rada Powiatu Wałbrzyskiego uchwala, co następuje:**

§ 1

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę Uzdrowiska Szczawno – Jedlina S.A. z siedzibą w Szczawnie – Zdroju na beczynność Rady Powiatu Wałbrzyskiego w związku z brakiem podjęcia uchwały w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym.

§ 2

Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

1. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu Wałbrzyskiego do przekazania skargi wraz z odpowiedzią do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.
2. Upoważnia się Starostę Wałbrzyskiego do udzielenia adwokatowi lub radcy prawnemu pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Powiatu Wałbrzyskiego w zakresie skargi, o której mowa w § 1.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 5

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Wałbrzychu i opublikowaniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

**PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Wałbrzyskiego**

Józef Pilksa

Uzasadnienie

W dniu 10 lipca 2017 roku do Rady Powiatu Wałbrzyskiego wpłynęła skarga Uzdrowiska Szczawno – Jedlina S.A. z siedzibą w Szczawnie – Zdroju na beczynność Rady Powiatu Wałbrzyskiego w związku z brakiem podjęcia uchwały w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym. Skarżący powołując się między innymi na art. 149 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz art. 6 ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa, wnosi o:

- 1) Zobowiązanie Rady Powiatu Wałbrzyskiego do wydania uchwały w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z radnym.
- 2) Dokonanie kontroli przewlekłości postępowania administracyjnego, którego dotyczy skarga.
- 3) O orzeczenie, że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
- 4) Wymierzenie organowi grzywny w wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim;
- 5) Zarządzenie kosztów postępowania.

Powyższe zostało uzasadnione i opisane wraz z załącznikami.

Odnosząc się do wezwania do podjęcia przedmiotowej uchwały, Rada na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2017 roku wycofała z porządku obrad projekt uchwały w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z Arkadiuszem Muchą, z uwagi na fakt, że 22 czerwca 2017 roku została złożona skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 26 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt III SA/Wr 64/17 stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że Wyrok Sądu I instancji nie jest prawomocny i został zaskarżony, zatem na danym etapie postępowania nie można podjąć przedmiotowej uchwały, a co za tym idzie nie można w żaden sposób uznać beczynności Rady Powiatu Wałbrzyskiego w prowadzonym postępowaniu. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w postępowaniu w sprawie sądowo – administracyjnej stronami są skarżący oraz organ jednostki samorządu terytorialnego jakim jest Powiat Wałbrzyski.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z wnioskiem o jej oddalenie, ponieważ brak jest przesłanek formalno – prawnych, o których mowa w odpowiedzi na skargę, która stanowi załącznik do przedmiotowej uchwały.

**Wojewódzki Sad Administracyjny
we Wrocławiu**

**ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław**

Skarżący: „Uzdrowisko Szczawno – Jedlina” S.A., ul. H. Sienkiewicza 1, 58-310 Szczawno-Zdrój, w imieniu którego działa prezes zarządu Paweł Skrzywanek, reprezentowany przez adwokata Marcina Ochtere ze Spółki Adwokatów Malicki i Wspólnicy Sp. j. we Wrocławiu, ul. Krupnicza 13, lok. 208, 50-075 Wrocław.

Organ: Rada Powiatu Wałbrzyskiego, al. Wyzwolenia 24, 58-300 Wałbrzych, w imieniu której działa Przewodniczący Rady Powiatu.

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Powiatu Wałbrzyskiego, jako jej Przewodniczący, przekazując w załączeniu skargę na bezczynność Rady Powiatu Wałbrzyskiego z dnia 28 czerwca 2017 r., doręczona w dniu 10 lipca 2017 r., wraz z pełnymi aktami sprawy, wnoszę o:

1. oddalenie skargi;
2. zasądzenie od skarżącego na rzecz Rady Powiatu Wałbrzyskiego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Organ potwierdza, że w dniu 22 stycznia 2016 r. Skarżący złożył wniosek do ówczesnej Przewodniczącej Rady Powiatu Wałbrzyskiego wniosek o podjęcie uchwały przez organ w przedmiocie udzielenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy łączącego skarżącą z radnym Arkadiuszem Mucha, zgodnie z wymogiem przepisu art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym.

Prawda jest również, że początkowo Organ jedynie poprzestał na pisemnym poinformowaniu skarżącego o niepodjęciu uchwały zgodnej z wnioskiem skarżącego, uznając to za wystarczające i równoznaczne z niewyrażeniem zgody.

Następnie w dniu 17 listopada 2016 r. Rada Powiatu Wałbrzyskiego podjęła uchwałę w przedmiocie niewyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy ze wskazanym radnym.

Pomiędzy stronami toczyły się przed tutejszym Sadem dwa postępowania ze skarg skarżącego – z dnia 18 maja 2016 r. na bezczynność organu, zarejestrowane pod sygn. akt III SAB/Wr 12/16, rozstrzygnięta wyrokiem z dnia 13 października 2016

r., oraz z dnia 16 grudnia 2016 r. na uchwale organu nr XIV/63/2016 z dnia 17 listopada 2016 r., mocą której Organ odmówił wyrażenia zgody na rozwiązanie z radnym stosunku pracy, zarejestrowane pod sygnatura akt III SA/Wr 64/17 i rozstrzygnięte wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2017 r. Oba wskazane wyroki zostały zaskarżone przez organ skargami kasacyjnymi i nie są prawomocne.

Organ potwierdza również, że pismem z dnia 31 maja 2017 r. skarżący ponownie wezwał Organ do podjęcia uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z Arkadiuszem Mucha, w odpowiedzi na które Organ wskazał, że wyrok powołany przez skarżącego z dnia 26 kwietnia 2017 r. zostanie zaskarżony skargą kasacyjną, zatem brak podstaw do podejmowania takiej uchwały przed rozpatrzeniem przygotowywanego środka zaskarżenia przez Naczelny Sad Administracyjny. Organ nie odmówił podjęcia uchwały bezpodstawnie, bowiem w jego ocenie – w związku z brakiem prawomocności wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie III SA/Wr 64/17, podjęcie kolejnej uchwały w tym przedmiocie na obecnym etapie prowadziłoby do istnienia w obrocie prawnym dwu uchwał w tym samym przedmiocie.

Dodatkowo pismem z dnia 29 czerwca 2017 r., przygotowanym po dodatkowej konsultacji z pracownikami biura prawnego, Organ poinformował skarżącego, że w przypadku sprawy zainicjowanej wnioskiem skarżącego z dnia 22 stycznia 2016 r. nie sposób zakwalifikować jako sprawy, która może być rozpatrzona w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane czy też fakty znane organowi z urzędu. Wskazać bowiem należy, że wniosek skarżącej z dnia 22 stycznia 2016 r. – choć dosyć obszerny – w rzeczywistości nie zawiera żadnych konkretnych informacji, które wskazywałyby, że absencja chorobowa radnego Arkadiusza Muchy w okresie zatrudnienia od października 2013 r. do stycznia 2016 r. faktycznie wpłynęła na dezorganizację pracy przedsiębiorstwie skarżącej lub odbiła się negatywnie na osiągniętych przez nie wynikach. We wniosku wszczynającym postępowania wskazano bowiem jedynie niezwykle ogólnikowo na osiągnięcie niskich przychodów z prowadzonej działalności komercyjnej (nie odnosząc ich jednocześnie do dochodu, co ma zdecydowanie istotniejsze znaczenie z punktu widzenia gospodarowania budżetem spółki), nie podając, dla jakiego okresu została wykonana ocena i kiedy została wykonana, a także – czy w stosunku do poprzednich okresów rozliczeniowych (zwłaszcza poprzedzających zatrudnienie radnego Arkadiusza Muchy) uległa ona zwiększeniu, czy też zmniejszeniu. Należy dodatkowo zwrócić uwagę, że w okresie, kiedy złożono wniosek o udzielenie zgody przez Organ na rozwiązanie z Arkadiuszem Muchą stosunku pracy, spółka kapitałowa nie dokonują żadnych czynności o charakterze sprawozdawczości finansowej, w szczególności zaś analizy źródeł przychodów. Skarżący nie przedstawił także żadnych dokumentów potwierdzających faktyczne wykonanie analizy struktury zatrudnienia i realizowania zadań przez poszczególnych pracowników, a także – w jaki sposób absencja chorobowa radnego miała dezorganizować pracę działu sprzedaży i marketingu – nie powołała w tym zakresie konkretnych faktów takich, jak zatrudnianie osób na zastępstwo, konieczność powierzania zadań pracownikowi – radnego innym

zatrudnionym osobom (nie wskazano, jakie to były osoby, ani w jakim okresie konieczne było podejmowanie przez nie zastępstwa za Arkadiusza Muchę), czy też jakie zadania pracownicze nie zostały przez Spółkę osiągnięte w związku z niezdolnością pracownika do pracy z powodu choroby. W końcu poza powołaniem się na istniejące w tym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego, „Uzdrowisko Szczawno – Jedlina” S.A. nie wykazało, aby nieobecność Arkadiusza Muchy spowodowana jego długotrwałą chorobą, miała jakikolwiek wpływ na wynik finansowy Spółki. W związku z powyższym Organ wskazał, że rozpoznanie wniosku skarżącej i podjęcie stosownej uchwały w tym przedmiocie będzie możliwe dopiero po przedstawieniu dokumentów, które udzielą odpowiedzi na podniesione powyżej kwestie.

Wskazać należy, że takie zadanie ze strony Organu jest w pełni uzasadnione. Organ nie podziela w tym zakresie przytaczanego przez skarżącego poglądu wyrażonego przez WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r., jakoby Rada Powiatu była władna odmówić zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym tylko w przypadku, gdy przyczyny zwolnienia mają związek z wykonywaniem przez tego radnego jego mandatu. Jak bowiem wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu do wyroku z dnia 22 stycznia 2015 r. (III SAWr 753/14), *z treści przepisu art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym wywieść należy, że wyrażenie zgody na rozwiązanie stosunku pracy lub odmowa są pozostawione uznaniu rady powiatu z wyjątkiem sytuacji, gdy rada przyjmie, że podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem mandatu przez radnego. Wówczas rada powiatu ma obowiązek odmówić wyrażenia zgody. Z powołanego przepisu wynika zatem, że motywy pracodawcy, zamierzającego rozwiązać stosunek pracy z radnym, muszą być badane, ponieważ od tych ustaleń zależy, czy rada zobowiązana będzie odmówić wyrażenia zgody (zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu), czy też odmówi z innego powodu, albo wyrazi zgodę, kierując się okolicznościami konkretnego przypadku. (...) Za trafny trzeba uznać pogląd NSA OZ w Krakowie z 6 maja 2003 r., II SA/Kr 251/03, zgodnie z którym "kompetencja rady (...) do odmowy wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy nie daje prawa do odmowy w każdej sytuacji, tj. wadliwa byłaby taka uchwała, której motywy byłyby nie do pogodzenia z zasadami porządku prawnego, która nie miałaby oparcia w stanie faktycznym, w jakim wypowiedzenie zostało dokonane. Odmowa wyrażenia zgody na zwolnienie radnego musi być bezwzględnie podporządkowana ochronie wartości, które są istotne i są chronione przez porządek prawny".* Jak wskazał WSA we Wrocławiu w cytowanym orzeczeniu bez wątplenia zatem zweryfikowanie prawidłowości uchwały podjętej na mocy art. 22 ust. 2 u.s.p. możliwe jest na podstawie analizy jej uzasadnienia, które nie może być ogólne i powinno ustosunkowywać się merytorycznie do powodów wypowiedzenia wskazywanych przez pracodawcę, także gdy nie dotyczą one spraw związanych z wykonywaniem przez radnego mandatu. Należy również przytoczyć pogląd wyrażony przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 czerwca 2016 r. (II OSK 1208/16), zgodnie z którym sformułowanie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U z 2013 r. poz. 595 ze zm.)

proceeds to the proposal, that using the language of Polish, the legislator in the first sentence established the principle, that the resolution of the employment relationship with the council requires the consent of the council, but not, that the council has a general obligation to express consent. If the purpose of the legislator was the introduction of the principle, that the council has an obligation to express consent, then it would not have been an obstacle, for the legislator to phrase the provision differently, pointing directly to the obligation to express consent. It would not have been an obstacle, for in the first sentence of the provision the legislator indicated, that the resolution of the employment relationship with the council requires the consent of the council, and in the second sentence indicated, that the council expresses consent, perhaps the basis for the resolution of this employment relationship is the occurrence of events related to the performance of the council's mandate.

Dowód:

1. pismo Organu z dnia 29 czerwca 2017 r. na okoliczność jego treści.

Mając zatem na uwadze powyższe, w związku z istnieniem w obrocie prawnym uchwały Rady Powiatu Wałbrzyskiego nr XIV/63/2016 z dnia 17 listopada 2016 r., której nieważność nie została prawomocnie stwierdzona, w ocenie Organu do tego czasu nie może on podjąć drugiej uchwały w tym samym przedmiocie. Jednocześnie dla organu oczywistym jest, że w razie uprawomocnienia się wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2017 r., Organ będzie zobowiązany do podjęcia stosownej uchwały na pierwszej sesji po tej chwili, co z pewnością uczyni.

Jednocześnie z uwagi na nieprzedstawienie do chwili obecnej dokumentów, o które prosił przewodniczący Rady Powiatu Wałbrzyskiego w piśmie z dnia 29 czerwca 2017 r., pozwalających zweryfikować organowi stanowisko skarżącego i okoliczności, na które się on powołuje we wniosku z dnia 22 stycznia 2016 r., nie jest zasadnym stwierdzenie, że ewentualna bezczynność Organu ma charakter rażący.

W związku z powyższym, wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. akta sprawy 49 kart
2. odpis odpowiedzi na skargę.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Wałbrzyskiego

Józef Piksa